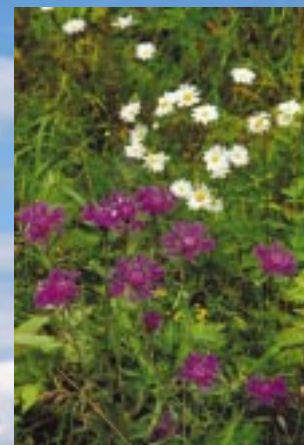

Tytuvėnų regioninis parkas

„Į rytus nuo Žemaičių kalvų, atskirta neplačios lygumų juostos ir gilus Dubysos slėnio, tyso vaizdinga gūbrių ir kalvų grandinė. Gūbrius vietomis keičia susigrupavusios kalvų iškilumos su duburiais ir ežerais juose. Erdvesniuose tarpugūbriuose plyti pelkės, dažnai čia vadinamos tyruliais. Nepaisant pelkių ir ežerų, aukštesnius kalvynus sudaro sausi smėliai, žvirgždai, priemoliai. Jie apaugę senais pušynais su senų eglėlių priemaiša, ir dėl to gūbrys atrodo pasišiaušęs, dar kalvotėsnis, daubos dar ūksmingesnės. Jaukiose šio gūbrio iškilumose ir įsikūrę žymiausi Žemaičių miestukai – Šiluva ir Tytuvėnai.“

Česlovas Kudaba

Tytuvėnų regioninis parkas įkurtas 1992 m. siekiant išsaugoti kalvotus, pelkėtus, ežeringus apylinkių kraštovaizdžius, senovinius Šiluvos ir Tytuvėnų urbanistinius paminklus, savitą gamtą. Jis yra tarp Raseinių, Šiaulių, Radviliškio ir Kelmės ir užima 18 159 ha.

Šiluva nuo seno garsi kaip šventa vieta. Tai viena iš penkių vietų Europoje, kur oficialiai pripažintas Šv. Mergelės Marijos apsireiškimas.

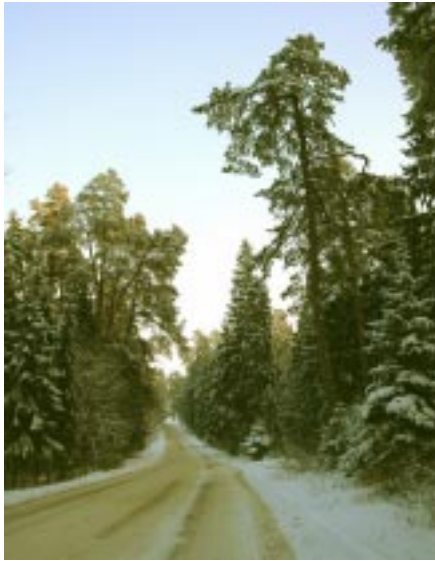
Pagrindinis Šiluvos akcentas – netradicinė architekto A. Vivulskio suprojektuota koplyčia. Jos viduje akmuo, ant kurio kadaise, apie 1608 metus, vietos piemenėliams pasirodė Švč. Mergelė Ma-

rija. Jau kelis šimtmečius čia plūsta žmonės, ypač Šilinės atleidų metu, rugsėjo pradžioje. Senais laikais tikintieji čia atvykdavo net iš Prūsijos.

Šiluvoje, prie bažnyčios, pastatytas modernus pastatas – Jono Pauliaus II namai. Čia mokosi jaunuoliai, ketinantys tapti kunigais. Priimami piligrimai.

Už aštuonių kilometrų Tytuvėnai – miestelis, turintis apie tris tūkstančius gyventojų, nuostabią gamtą bei daug senovę menančių vietų.

Labiausiai lankoma ir garsiausia vieta – bažnyčios vienuolyno ansamblis. Išskirtinumo ansambliui suteikia juosiančių kiemą arkadų gale-

rijos. Unikali ir kieme stovinti koplyčia – kopija esančios Romoje. Joje esančiais laiptais kopiama keliais kalbant maldas.

Po pastatais ir už jų yra net dviejų aukštų požemiai. Kalbama, kad jie veda į kelių šimtų metrų esančią kapinių koplytėlę.

Trumpa ansamblio istorija tokia: pradėtas statyti 1618 m. Statybos fondatorius – Andrius Valavičius, vėliau jo darbą tęsė brolis Jeronimas. Baigta statyti 1633 m. XVIII a. pastatytos arkadų galerijos, Kristaus kančios laiptų koplyčia, bažnyčios prieangis.

Numalšinus 1863 m. sukilimą vienuolynas dėl vienuolių pagalbos sukilėliams buvo uždarytas. Tytuvėnų miškuose su savo būriu kovėsi ir žuvo vienas iš sukilėlių vadų Zigmantas Citavičius.

Miestelyje, supamas Tytuvos upelio stūkso Šv. Jurgio kalnas. Manoma, kad čia senovėje buvo alkakalnis. Pagal senų žmonių pasakojimus yra užrašyta legenda, kad čia anksčiau augęs šventas ažuolynas ir dvylika bernelių bei dvylika mergelių vaidilučių kūrenę šventą ugnį.

